

Kuzu Göbeđi peşinde

30 MART 2007

Kazdağın'da Morçella'nın Ýzini Sürmek …

Ýmece'deki ikinci günümüz…… Hollanda asýllý kompumuz Karel ve eþi Hicran'ın getirdiđi çamaþýr makinasýndan çýkma merdanede yaktýđýmýz ateþin etrafýndaki aþ sohbetinden sonra yeni güne Ýsmail Yenigün'ün “Günaydın” sesi ile baþlamak, güneþin dođubunu görebilmek beton ormana dönüþmeye baþlamýþ Ýstanbul yaþamýndan ayrýlmanýn vakti geldiđini tekrar hatýrlatýyor. Yeter'in domates salçasý, Ýsmail'in sađdýđý sütte Mehmet'in mayaladýđý peynirle yaptýđýmýz Halil Ýbrahim kahvaltýsý güne keyifle baþlamamý sađlayacak ikinci erk kaynađýmýz olacak gibi görünüyor buralarda. Bugün heyecanlıyým çünkü Michael, Karel, Yeter, Mehmet ve Ýsmail ile birlikte önce alýþveriþ için Ayvacýk pazarýna, ardýndan da halk arasýnda kuzu göbeđi olarak bilinen Morçella mantarý toplamak için dađlara tabiri caizse “ava” çýkýyoruz. Ayvacýk pazarý bir renk cümbüþü….yöre kadýn giydiđi Ýstiklal caddesinde giyseniz “deli” olarak nitelendirilmenize neden olabilecek rengarenk elbiseler ve baþlarýna dađladýklarý o güzel kefiyeler -ya da çekiler- pazarý kendine özgü bir hale getiriyor. Anayasa mehkemesine dava edilen yeni tohum yasaýna göre iplediđi suçun farkýnda olmayan Alakeçi köyünden Ramazan'ın sattýđý ata yadigarý Ata Tohumlarý (susam, soya, pýrasa, maydonoz, salatalýk, siyah patlýcan, karaveli fasulye) Ýmece'nin büyümekte olan tohum bankasýnýn korumasý altýndaki yeni deđerleri olmasý için sepetimize yerleþtirirken biz de suça iþtirak ediyor ve alýþveriþimizi tamamlayarak yola koyuluyoruz. Hedef yoldur…Kazansan da kaybetse de mücadeledir aslolan…diyerek… 30dk'lýk yolculuđun ardýndan yaklaþýk üç saat sürecek morçella avýna Mehmet ve Yeter'in rehberliđinde baþlýyoruz…Morçella kozalaklara çok benzeyen bir mantar olduđu için bulunmasý gerçekten zor. Samanlýkta iđne arayan birine benzetiyorum kendimi bir an. Ancak ađaçlarýn arasýnda yürümenin, dađlarda dolapmanýn insana verdiđi bir duygu vardýr ya iþte o yetiyor beni yürütmeye hiç bulamayacak olsam da aradýđým….Ödölsüz yürümek….Ađaçlar yoldabým….. Ýki saat olarak planladýđý toplama yađmur nedeniyle kesiliyor ve sepetimizin yarýsý dolu, aracýmýz Gaffur'a dođru harekete geçiyoruz.….Biraz kozalak, odun ve çýra toplayýp arabaya yükledikten sonra geri dönüþ yoluna koyuluyoruz… Yolda nehir kenarýnda su altýndan çektiđimiz fotođraflar Kazdağın sularýnýn temizliđini bir kez daha pekiþtiriyor zihnimde…..Ýleride bu sularý belki bu kadar berrak göremeyeceđimiz fikri her ne kadar karamsar yanýmý beslese de en azýndan göröntüsünü zihinlerde yapatmak belki bir ilham olur duygusuyla kendimi avutarak basýyorum deklanþöre... Dönüþte Abidin'in evine uđruyor ve Ýmecenin kapýsý için yerel mimariden örnekleri ve teknolojileri örnek alýp, yola devam ediyoruz….Þehirde yaþamaya alýþmýþ bir için öylesine farklı ki…..Alis harikalar diyarýnda….Harikalar her yerde….görebilirsek eđer…. Tam macera nihayetlendi derken tekrar arabadan iniyoruz ve Yeter ot toplayacađýmýzý söylüyor…Bir an için aklıma adaçayý falan geliyor.. da ne bileyim nane kekik gibi þeyler ama…gelin görün ki üzerinde yürüsem ot diye geçeceđim türlü bitkiyi topladıktan sonra sofralarýmýzýn nasýl da 3-5 sebzeyle kýsýrlaþtýđýnı f ediyoruz. Sütün “marketten” geldiđini zanneden þehir çocuklarý aklıma geliyor birden…Kendimi onlara benzetiyorum…Yenilebilir yüzlerce çeþidin 20-30 çeþide düþmesine üzgün ve þapkýn duygularla tepki veriyorum… biraz da kýzgın…. Son dur Arýklý köyünden Fevzile ne uđruyor ođlak mayasý almak için….Çünkü buralarda iki tür may kullanýlýyor ve kendimize yeterli olmamýzý sađlayacak olan dođal maya da ođlakdan geliyor…Fevzi'nin annesinden mayanýn nasýl hazýrlanacađýný dinledikten sonra Midilli'nin ýþýklarýnýn olduđu tarafa dođru hareket etmeden önce bugün için son kez motoru çalyþtýrýyoruz, bir gün motorumuzu kendi ihtiyacýmýz için ürettiđimiz biyodizel ile çalyþtýrma hayalini kurarak… Nihayet akþam eve döndüđümüzde Yeter'in topladýđýmýz otlarla yap yemekleri yine Ýmece evinde yapýlan yođurtla yerken pazarda gördüđüm dilenciye hatýrlayarak dilenmeyen, kendine dayalý ve yeterli bir yaþamýn ve yerel eko-lo-nominin mümkün olabileceđi fikri benliđimde bir kez daha pekiþiyor….Akþam sohbetinin ardýndan sade ama yeterli odama dođru uyumaya giderken ertesi günkü maceramýzýn neler getireceđini bilmemenin heyecanýyla Ýsmail'e bir kez daha sevgilerimi gönderiyorum….yürekten…

Çiçeđi burnunda imece editörlerinden

Levent Kartal“Maþallah”